

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ—GHERLA. CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

Partea oficială.

IULIU

*din îndurarea lui Dumnezeu și grația Sfântului Scaun Apostolic
al Romei*

Episcop român unit de Cluj—Gherla.

Veneratului Cler și iubitului popor dreptcredincios,
Dar și Binecuvântare dela Dumnezeu Tatăl și Mântuitorul Nostru Isus Hristos.

Venerați Frați și Prea Iubiți Fii!

„Hristos ne-a iubit pe noi și s'a dat pe sine pentru noi, jertfă întru miros¹⁾ cu bună mireasmă²⁾ Pentru noi și pentru a noastră mântuire jertfă s'a dat pe sine. Fiul lui Dumnezeu, făcut om. Și aceasta din dragoste față de noi, cei pierduți prin păcat. Pentru noi cei ce prin călcarea de poruncă și neascultare ne-am lăpădat de Dumnezeu și am părăsit pe Părintele ceresc, rătăcind departe de lumina dumnezeiască a bunătății, din care am răsărit, adâncindu-ne pe cărările întunerecului și a morții.

Neascultarea și nesupunerea, călcarea de poruncă: iată păcatul prin care a intrat moartea în lume. Cei ce au scuturat jugul poruncii lui Dumnezeu, a poruncii părintești, au ajuns în robia păcatului și s'au înjugat cu moartea.

Câtă durere cuprinde cântarea „cum ne-am înjugat cu moartea“? În loc de a deveni asemenea lui Dumnezeu, cum ispitea duhul minciunii, care întru adevăr, dintru început, n'a stătut, am pierdut, prin strămoșii noștri, lumina darului lui Dumnezeu, viața lui; s'a întunecat chipul și asemănarea lui Dumnezeu, întru noi, și ne-am asemănat călcătorului poruncii lui Dumnezeu, duhului răului și al întunerecului și ne-am adâncit întru osânda morții.

Pierduți prin neascultare și nesupunere, am fost răscumpărați și mântuiți, prin supunere și ascultare. Fiul lui Dumnezeu făcut om, Isus Hristos Domnul Nostru, s'a făcut ascultător până la moarte, iară moartea crucii. „S'a smerit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, iară moartea crucii“. Acesta-i prețul răscumpărării, aceasta-i jertfa mântuirii. Prețul mare cu care am fost răscumpărați din slăvia morții, după cuvântul sfântului Apostol Pavel. Prețul vieții Domnului Hristos, jertfită pe sfântul lemn al crucii. Aici este izvorul mântuirii neamului omenesc întreg; aici este jertfa dragostei Părintelui ceresc întru iertarea fiilor rătăciți. Aici este izvorul vieții.

Dragoștea nemărginită a lui Dumnezeu, Părintele nostru, a făcut să prisoască mai mult darul iertării dragostei sale, acolo unde a prisosit păcatul.

„Așa a iubit Dumnezeu lumea încât pe Unul născut Fiul al Său l'a dat, ca tot oel ce crede într'ânsul să nu piară, ci să aibă viața de veci“³⁾.

Taină necuprinsă a iubirei lui Dumnezeu, nici de minte îngerească, sunt

¹⁾ Ef. V. 2.

²⁾ Ioan III.

patimile fără nume ale Mântuitorului Isus pentru răscumpărarea neamului omenesc, jertfa morții pe sfântul lemn al crucii a Fiului lui Dumnezeu. Taină nedeslegată în veci, dacă n'ar fi descoperit-o însuși Domnul nostru în cuvintele: „Așa a iubit Dumnezeu lumea“... ne-a iubit pe noi și s'a dat pe sine pentru noi.

Din aceasta jertfă izvoresc toate bogățiile darului ceresc, toată alinarea și vindecarea sufletelor rănite prin păcat, toată viața sufletelor, vindecate din moartea păcatului. Se plinesc deplin cuvintele prorocului Isaia: „El s'a rănit pentru păcatele noastre și a pățimit pentru fărădelegile noastre, certarea împăcării noastre pe Dânsul, și cu rana lui noi toți ne-am vindecat“. Cu rana lui noi toți ne-am vindecat. Toți până la sfârșitul veacurilor. Toată vindecarea aici și numai aici. Comoară nesăcată a vindecării și a mântuirii.

Suntem în postuț mare, rânduit în biserică pentru reculegere sufletească, adâncind tainele sfintelor patimi ale Mântuitorului Isus și împărtășind darul iertării dragostei sale fără de margini. Așa se pregătește sufletul creștinesc pentru ziua luminată a „Invierii“. Trăind cu Domnul taina patimilor sale, vom împărtăși viața darului său.

Ne chiamă Domnul la împărtășirea jertfei sale preasfinte. Ne chiamă la împărtășirea darului iubirii sale de oameni.

Sufletul nostru trebuie să răspundă glasului dumnezeesc de chemare, cu ascultare, plină de dragoste fierbinte. În frământarea chinuitoare a vremurilor prin cari trece omenirea, să îndreptăm sufletul însetat de odihnă și de pace, cu nădejde, spre Domnul Isus; Stăpânitorul veacurilor până la sfârșitul lor.

„Întru dânsul veacurile vor nădăjdui“, spune prorocul. Nouăsprezece veacuri s'au scurs și nădejde de mântuire și izvor de viață a fost Domnul Isus. Pentru că nu este dat oamenilor alt nume întru care s'ar putea mântui. Cu puterea biruinții alor nouăsprezece veacuri, să ne îndreptăm nădejdea spre Cel, ce ne-a spus „Indrăzniți, Eu am biruit lumea“. În acest cuvânt avem chezașia biruinții până la sfârșitul veacurilor. Să împărtășim viața Domnului, cu darul sfințitor al tainelor sale de viață dătătoare și vom birui toate greutățile vieții încercate.

Când se plinesc nouăsprezece veacuri dela jertfa prea sfântă a Domnului pe sfântul lemn al Crucii, întreaga creștinătatea este chemată de Părintele creștinătății Papa Pius XI-lea din sfânta cetate a Romei, de a prăznui „an sfânt“ începând din 2 Aprilie c. până la 2 Aprilie al anului ce vine „An sfânt“, sfințit de fapte adevărat creștinești, plinite întru adâncirea tainei patimilor preasfinte ale Mântuitorului Isus și întru împărtășirea cât mai bogată a harurilor cerești, revărsate, din prisosință, asupra credincioșilor Domnului. Dacă puțini vor fi fericiți, cari vor putea asculta glasul părintesc de chemare, alergând în pelerinagiu la sfânta cetate a Ierusalimului la locurile sfințite de scump sângele Domnului Isus și la eterna cetate a Romei, sufletește cu toții vor putea fi acolo. Cu toții vor putea străbate calea cerului pe aripile credinții, unde Isus Domnul șede întru mărire de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl.

„S'a smerit pe sine chipul robului luând; ascultător făcându-se până la moarte iară moartea crucii. Pentru aceea și Dumnezeu l'a preainălțat pe El și i-a dăruit lui nume, care este peste tot numele; ca în numele lui Isus tot genunchiul să se plece al celor cerești, al celor de pe pământ și al celor dedesub și toată limba să mărturisească, că Domnul Isus Hristos întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl“¹⁾.

Să mărturisim Prea Venerați Frați, Prea Iubiți Fii, să mărturisim mărirea Domnului Isus. Mărirea pentru jertfa preasfântă adusă pentru noi și pentru mântuirea noastră. Să mărturisim în anul sfânt, cu toată sfințenia su-

¹⁾ Filip. II. 8, 21.

fletului nostru îndreptat, împăcat în taina iertării dragostei lui Dumnezeu. Să sfințim Anul sfânt cu sfințenia vieții noastre creștinești. Să preamărim pe Domnul cu îndoită dragoste a inimii noastre, plinind dreptate întru dragoste creștinească, față de toți.

Să plinim poruncile Domnului cu râvnă îndoită și întreagă slujba noastră, fiecare, întru care suntem așezați.

În lumina celor nouăsprezece veacuri să urmăm creștinește cărarea vieții noastre, păzind legile Domnului și preamărind pe Dumnezeu cu faptele noastre vrednice de creștini. Gândul Crucii Domnului, semnul mântuirii noastre, să ne stăpânească, purtând în inimile noastre închinarea ei. În familiile noastre, la vetrele caselor noastre să stăpânească sfânta Cruce a Domnului.

Sufletul nostru să se unească cu sufletul creștinătății întregi. Într'un gând să ne înălțăm spre Domnul și să-l preamărim. Întru acest scop lăsăm să se plinească, cu sfințenie, pe întreg întinsul vlădiciei de Dumnezeu păzite, următoarele:

a. În toate zilele de vineri ale acestui an la ora 3 d. m. când Domnul și-a dat sufletul pentru noi, se vor trage cloșotele la toate bisericile în curs de 10 minute. Creștinii vor cunoaște de alor sfântă datorie a înălța gândul cu cernic la Domnul și Mântuitorul nostru.

b. În prima vinere din fiecare lună, către seară, se va oficia Canonul Mântuitorului Isus, cu cetirea Evangheliei dela sfintele Patimi, după cum urmează, făcând și tâlcuirea ei.

c. Cu deosebită pietate și sfințenie se va prăznui sfânta și marea Vineri, când, cu participarea întregului popor credincios, se va face sfântul Prohod cu predica despre patimile Domnului, vestindu-se poporul de cu bună vreme.

d. În acest an sunt a se plini necondiționat cele dispuse de noi referitor la restaurarea și îngrădirea sfintelor cruci și a cimitirelor.

e. Praznicul „Inălțării Sfintei Cruci“, cu atâta drag prăznuit de biserica noastră, în anul acesta este a se prăznui cu îndoită căldură. Ca în toți anii, noi vom pontifica atunci pelerinagiul dela sfânta Mănăstire a Strâmbului. Întreagă vlădicia se va uni atunci sufletește în sfânta înălțare sufletească pentru preamărirea Domnului întru mărturisirea fericită: *Crucii Tale ne închinăm Hristoase și sfântă Invierea Ta o laudăm și o mărim.* Către seară se va oficia Canonul Mântuitorului Isus.

Întreg anul să fie stăpânit de închinarea sfintei Cruci, semnul mântuirii noastre și altarul sfânt, pe care s'a adus jertfă Fiul lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

Preamărind pe Dumnezeu cu sfințenie, vom primi darul vieții prin Isus Hristos Domnul nostru.

„Stăpâne Doamne Dumnezeul puterilor, mântuește poporul Tău, și-l împacă cu puterea sfântului tău Spirit, prin semnul Onoratei Crucii, a Unuia născut Fiului Tău, cu carele bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin“

Cluj, la Bunavestire 1933.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Aceasta Păstorală Venerații Frați Preoți o vor ceti și tălmăci în ziua de Duminecă 2 Aprilie, începutul anului sfânt, iar în filii în Dumineca următoare. La sfârșitul anului sfânt ni-se va raporta prin oficiile protopopești despre cele plinite.

Episcop Iuliu

Numiri.

Onoratul *Ioan Mereu*, preot în Răchițele este numit administrator parohial la parohia *Săcuiu* (tr. Huedin).

Din șed. conz. 23 Martie 1933.

Nr. 2100.

Onoratul *Silviu Fărcaș*, preot nou-hirōtonit, este numit administrator local la parohia *Chetiu* (tr. Câmpiei).

Din șed. conz. 23 Martie 1933.

Nr. 2087.

Examen de licență

Academia teologică *Sf. Treime din Blaj*, primind de la Onoratul Minister al Instrucțiunii Publice, Cultelor și Artelor dreptul de a acorda titlul de „licențiat în teologie”, conferința episcopoească a stabilit condițiunile pentru obținerea acestui titlu. Ele sunt cuprinse în partea finală a „Regulamentului Academiei de Teologie Sf. Treime” din Blaj, și le reproducem și noi mai la vale, pentru orientarea Veneratului Cler diecezan.

Art. 68. Academia conferă absolvenților de teologie, cari implinesc condițiunile impuse prin acest Regulament, titlul de „licențiat în teologie”: grad academic, care arată absolvirea ciclului de studii prescrise și câștigarea științei teologice în măsură suficientă pentru a putea propune în școlaele, cari nu dau grade academice.

Art. 69. Absolvenții de teologie doritori a obține gradul de „licențiat”, trebuie să împlinescă următoarele condițiuni:

a) să prezinte: a) Diploma de bacalaureat; b) Diploma de absolvire a teologiei dela una din academiile teologice ale Bisericii noastre, cu toate examenele anuale dând total media generală cel puțin 6 (bine);

b) să facă trei examene generale, în felul stabilit de acest Regulament;

c) să treacă cu succes examenul special de licență.

Art. 70. Intâiul examen general se poate face după terminarea cu succes

a primilor doi ani de școală. Materia lui o formează: Apologetica, Istoria bisericii universale și Istoria bisericii românești.

Examenul al doilea general se poate da după trecerea examenelor anuale din anul III. El cuprinde științele Sf. Scripturi.

Examenul al treilea general se poate trece la sfârșitul anului IV și cuprinde: Dogmatica fundamentală (Tratatul despre Biserică) și Dreptul bisericesc.

Art. 71. Admiterea la examenul general se cere prin scrisoare, dela Rectorat.

Rectorul, constatând împlinirea condițiunilor de admitere, fixează timpul examenului și constituie comisiunea examinatoare.

Art. 72. Comisiunea examinatoare din Art. 71 se compune din profesorii materiilor cari formează obiectul examenului, sub prezidiul Ordinariatului.

Art. 73. Examinarea stă în chestionare orală. Aprecierea se face în note, ca la examenele anuale. După încheierea examenului, comisiunea statorește, din media notelor date de toți membrii la fiecare materie, calificativul general, care poate fi: excepțional; eminent; foarte bine; laudabil; bine.

Despre examen se ia, în condică specială, proces verbal, iscălit de preșident, și de membrii comisiunii, notându-se data și rezultatul, care apoi se introduc și în foaia matriculară a candidatului.

Art. 74. Media minimă pentru trecerea examenului general este 6.

În caz de nereușită, examenele generale și cel de licență se pot da în altă sesiune. — Candidatul, care nu reușește nici la a treia încercare, este exclus definitiv dela examenele generale și dela obținerea licenței.

Art. 75. Studenții, cari urmează teologia la academiile eparhiilor sufragane pot face examenele generale premergătoare licenței la școala respectivă, dacă programul ei de studii cuprinde toate materiile teologice principale în măsura

prevăzută la art. 52. din acest Reguament.

Se vor observa, în acest caz, întru toate normele și formele cuprinse în art. 69—74 din acest Regulament.

Art. 76. Studentul care a trecut cu succes examenele generale, este candidat la licență și poate cere înscrierea la *examenul special* pentru dobândirea acestui titlu.

La cererea de înscriere se alătură:

a) Diploma de bacalaureat; b) Diploma de absolvire a studiilor teologice și c) Certificate despre trecerea cu succes a examenelor generale.

Art. 77. Constatând existența condițiilor de admitere, Rectorul procedează la constituirea comisiei examinatoare și fixează data examenului de licență.

Comisiunea este prezidată de Ordinariat și se compune din Rectorul Academiei și din 4 profesori ai materiei cari cad sub examinare.

Art. 78. Examenul de licență stă din probe scrise și orale.

Candidatul va lucra, în sala ce i se va desemna, o disertațiune asupra unei teme luată din domeniul Apologetice, Dreptului bisericesc, științelor sf. Scripturi ori Istoriei bisericești. Materia se trage la sort; iar candidatul va putea alege una din trei teze ce i se vor prezenta de către profesorul respectiv. Durata lucrării ține cel mult 6 ore.

Examenul oral constă: a) din chestionare asupra tezei lucrate în scris; și b) examinare generală din Teologia dogmatică specială și din Teologia morală.

Art. 79. Lucrarea scrisă se cenzurează de către profesorul de specialitate din comisiune, iar răspunsurile orale se apreciază, în note de la 10—1, de către toți membrii comisiei. Din media lucrării și răspunsurilor se scoate calificativul general al examenului, care poate reuși:

summa cum laude	(10)
magna cum laude	(9)
cum laude	(8)
cu unanimitate	(7)
cu majoritate	(6)

Art. 80. Candidatul reușit este proclamat licențiat, în teologie, după ce face

în fața comisiei mărturisirea credinței catolice delă Art. 21.

Art. 81. Mersul examenului se consemnează în proces verbal iscălit de toți membrii comisiei, iar candidatul i-se eliberează diploma de licențiat, iscălită de Ordinariat și de Rector, cuprinzând data și rezultatul examenelor generale și ale examenului special.

Art. 82. Diploma de licențiat conferă drepturile și privilegiile licențiaților altori școli superioare din țară; evaluează pe titular pentru a deveni profesor de religie la școlile secundare; îl scutește de eventuale examene ce s'ar cere în archidieceză pentru a ajunge paroh ori protopop, și îi dă preferință, caeteris paribus, la dobândirea oficiilor și beneficiilor din biserică ncastră.

Art. 90. Absolvenții din trecut ai Academiei de teologie din provincia bis. de Alba-Iulia și Făgăraș pot obține titlul de licențiat în teologie trecând cu succes examenul special de licență prevăzut la Art. 76—81.

Admiterea lor la examen se condiționează: a) de aprobarea Ordinariatului; b) prezentarea „Absolutorului teologic”, cu media generală a notelor obținute la examenele anuale cel puțin: „bine”.

Art. 91. Toate dispozițiunile contrare acestui Regulament sunt și rămân abrogate.

Din șed. cons. 9.-III.—1933.

No. 1740.

Necrolog

Cu durere anunțăm Veneratului Cler, că Onoratul *Anchidin Bob* fost preot în Maieru (Vic. Rodnei) a repausat în Domnul în ziua de 29 Ianuarie 1933 în anul 34 al vieții și 10 al preoției.

Onorat Frațiiile Voastre veți aduce la altarul Domnului sufragiile pii în-datinate pentru odihna sufletului adormitului în Hristos Frate.

Din șed. konz. 16 Martie 1933.

Nr. 1900.

Oficiul Parohial român unit Mica.

Nr. 12—1933.

Publicație de licitație

Se publică licitație pentru zidirea bisericii noi din comuna Mica jud. Someș pe ziua de 18 Aprilie 1933. Licitatia se va ținea la oficiul parohial, ora 1 d. m. Amatorii sunt invitați să-și înainteze ofertele închise, întocmite conform prevederilor legii contabilității publice art. 72—85, și a condițiilor speciale de licitație, până la ora 12 a. m. a zilei fixate.

Ofertele întârziate sau date prin telegramă, cât și acele cari vor cuprinde alte condițiuni, nu se vor lua în considerare.

Garanția provizorie de 4% se va depune la cassiera parohiei și recepția primită se va anexa la ofertă. Aceasta garanție la încheierea contractului se va întregi la 10% din valoarea ofertei.

Planul și devizul se pot vedea zilnic la oficiul parohial. Ofertele prezentate obligă ofertantul numai decât, iar biserica, numai după aprobarea Prea Veneratului Ordinariat român unit de Cluj-Gherla care își rezervă dreptul de a nu primi nici o ofertă dacă nu o află de corespunzătoare.

Biserica nu va restitui nici un fel de spese ce le-ar avea ofertanții cu deplasarea la licitație.

Mica, la 17 Martie 1933.

ss. *Gavril Mureșan*
paroh gr. cat.

ss. *Onotrei Petre*
primcurator.

Nr 2049-1933.

Aprobat

Cluj, la 22 Martie 1933.

ss. *Episcop Iuliu Hossu.*

Partea neoficială.

Criza culturii

— Idei din conferința ținută la Agru Oradea-Mare de I. Agârbiceanu. —

Societatea omenească de după război e încă și azi în continuă frământare, în căutarea de drumuri nouă în așezări nouă sociale și de Stat. Deocamdată se manifestează tendințe extreme, spre dreapta sau spre stânga, și se dă lupta împotriva valorilor etice recunoscute până acum ca general valabile.

Intr-o astfel de frământare pe toate terețele vieții, e firesc să se audă la fiecare pas cuvântul criză. Criza se produce în oricare domeniu al vieții când valorile vechi de datină, sau sunt dorite a se clătina, și când altele noi încă nu au apărut generală a societății.

Criza culturii europene a fost semnalată îndată după război, până nu a se documenta primejdia unei apropiate prăbușiri a țărilor de cultură („*untergang des*

Abenlande“). O criză a culturii ce există în realitate, delimitând hotarul dintre *cultură și civilizație*, vom spune cu Dl. Liviu Mehedinți la noi, ci cu atâția gânditori, străini că noțiunea de cultură nu se poate confunda cu aceea de civilizație.

Tot ce aparține culturii, ca obiect, sferă, și mijloace de cultură, privesc *spiritualitatea* din om. Menirea culturii este desăvârșirea acestei spiritualități, adâncirea și creșterea ei. Prin cultură intelectul se îmbogățește cu idei, raționamente, cunoștințe noi, crescând în putere de aprehensiune. Prin cultură inima, sentimentele, se mobilizează, cresc în sensibilitate și tensiune. Prin cultură voința ajunge tot mai stăpână a instinctului.

Toată rațiunea de a fi a culturii este ridicarea omului din instinctualitate și așe-

zarea lui în conștiință, adică în autonomia legii morale.

Cultura privind spiritualitatea omului, și mijloacele ei sunt de natură spirituală: educația în familie și în școală; instrucția; religia; știința; artele toate.

Civilizația este suma descoperirilor și a invențiilor cari ajută pe om în munca sa materială și îi pregătesc un confort, prin faptul, că pune tot mai multe puteri ale naturii să facă în locul său munca materială.

Civilizația e fca culturii. Nici o invenție, nici o descoperire nu a eșit din capul unui om mărginit, ci din capetele cele mai luminate prin mijloacele culturii. Pentru a pune puterile naturii la îndemana omului, — dela securea de piatră până la aeroplan și radio — a fost nevoie de cunoașterea legilor naturii în materie, de știință, care e un mijloc de cultură.

Mijloacele civilizației: uneltele de lucru, inventate odată, sunt puse la îndemâna tuturor spre a le folosi. Mijloacele culturii, deși sunt la îndemâna multora, nu folosesc decât celui ce le aprofundează și le asimilează spiritual. Mijloacele civilizației se imită și se utilizează brachial.

Pot fi indivizi și popoare culte, fără a fi și civilizate. Cum e, în mare parte poporul nostru. Pot fi popoare civilizate dar nu culte, cum sunt negrii din unele colonii engleze cari trag, cu mitraliera și conduc automobilul, dar la ocazie face friptură dintr'un alb rătăcit în pădurile lor.

Criza culturii, după războiu, se caracterizează mai întâi chiar *prin asaltul pe care-l* dă civilizația asupra culturii. Toată lumea se îmbracă la fel, merge la acelaș cinema, conduce același automobil, citește aceleși romane și aventuri sau din domeniul sexualității. E o tendință *de nivelare socială* prin civilizație, și nu de *egalizare spirituală* prin cultură. Nu e nisuiță de a *asimila* elementele culturii, ci de a imita mijloacele civilizației.

Această năvală poate fi cumplit de primejdioasă evoluției omenirii. Omul primitiv — fără cunoștințe, fără educație, fără sentimente nobilitate — deci omul instinctului înarmat cu bombe asfixiante e desigur mai primejdios decât cel înarmat cu o săcure de piatră.

Cu mijloacele de locomoțiune de azi o revoltă dintr'un colț de țară poate face distrugerii neasemănat mai mari decât o revoltă căreia îi stătea la îndemână drumuri rele, căruța sau calul.

Așa că intensificarea și generalizarea mijloacelor de civilizare implică necesitatea unei culturii tot mai mari pentru toate păturile sociale.

Altfel civilizația poate ucide cultura și

creațiile acesteia. Copilul poate înghiți pe părintele său. Deaceea datoria în criza de azi a culturii e, nu să oprim păturile sociale inculte dela mijloacele civilizației, ci să le dăm cât mai multă cultură, pentru a le ridica din instinctualitatea primejdioasă în spiritualitatea înfrățitoare și înpăciuitoare.

A doua față a crizei culturale actuale se vedește *din devierea mijloacelor de cultură dela adevărata lor țintă.*

Educația în familie nu mai pune problema binelui și a răului, ci a utilului și a inutilului. *Utilitarismul* a eliminat idealismul. Bun, bine, e ceea ce m - e de folos, ceea ce mă poate plasa în viață. *Educația* fetelor a deviat nu pentru că ele nizuiesc spre cultura tinărului ci spre viața „liberă” a acestuia. În epuizarea plăcerilor vieții vede tineretul în mare parte ținta vrăstei lor. Pe când adevărata cultură, și pentru băieți și fete, era menirea să-i plaseze într'o spiritualitate și curăție cât mai elevată.

Școala, mai ales cea înaltă, e tot mai specializată. Tinărul se dezvoltă unilateral: cunoaște un domeniu încolo, nimic. Dar armonia omului, nu vine decât din armonia spiritului, și aceasta din largirea spiritului în toate direcțiile. De aceea cel puțin liceul unic ar trebui reînființat.

Tendința de laicizare a învățământului, adică excluderea religiei din școale, e nizuința cea mai primejdioasă pentru cultură. Fiindcă face imposibilă tocmai baza și esența ori cărei culturi: aceea a inimii:

Literatura, în poezie ne dă probleme de gâcit, în proză 80% tratează problema sexualității, adresându-se instinctelor, nu rațiilor sau sentimentului.

Educația, după principiile freudiste trebuie să se adreseze lumii subconștiente din noi, părții instinctuale, nu puterilor spiritului.

În aceasta direcție lucrează muzica, dansul modern. semisălbatic, pictura cu mari blocuri de nuduri.

Dar aberația e evidentă: De milenii omenirea asudă să ese din instinct și din animalitate, și să se așeze în spiritualitate. Instinctele și lumea lor nu au nevoie de educație, ci de frân. Nici nu se pot educa, de altfel, fiindcă în mare parte sunt subconștiente și nu cad sub controlul nostru.

Criza culturii nu poate fi rezolvită decât prin culturalizarea masselor în građ tot mai mult, și prin întocmiri sociale care să aibă ca țintă: fie care om să fie cult și să aibă la îndemână mijloacele de civilizare.

Iar mijloacele culturii: educația, știința, artele să aibă un singur scop: creșterea spiritualității din om în așa măsură încât aceasta să predomineze și să reglementeze partea instinctuală din noi.

Cor.

BIBLIOTECA DIN GHERLA

SERIA I. PENTRU INTELECTUALI.

- Nr. 1. *Apărarea Creștinismului prin Unirea Bisericilor*, studiu dogmatic, canonic, istoric, social, de actualitate, cu un Supliment, 378 pagini, — format 8-o, prețul 140 Lei.
- Nr. 2. *Dumnezeu, Creatorul omii*, conferință filosofico-teologică, 62 pagini, prețul 15 Lei.
- Nr. 3. *Omul în lumina credinței creștinești*, conferință filosofico-teologică prețul 15 Lei.

SERIA II. PENTRU POPOR.

- Nr. 1. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea I. ce este Biserica adevărată. Unitatea și vechimea ei. Cum s'au despre de Biserica Grecii și Protestanții. Ediția II. 108 pag., prețul 12 Lei.
- Nr. 2. *Datorințele creștinești ale bărbaților*. 62 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 3. *Învățătură creștinească pentru femei*. Ed. II. 48 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 4. *Învățături pentru tinerii feciori*. 36 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 5. *Învățături creștinești pentru fetele fecioare*. 40 pagini, prețul 6 Lei.
- Nr. 6. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea II. Biserica adevărată trebuie să fie: Una, Sfântă, Catolică și Apostolică. — Prețul 20 Lei.
- Nr. 7. *Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*. Partea III. Capul Bisericii — Papa dela Roma. Papa urmașul legiuit al Sfântului Petru. Prețul 10 Lei.
- Nr. 8. *Roma și mănăstirile românești unite dela Nicula, Bicsad, Moisei și Strâmbu*. Rugăciuni și învățături creștinești pentru folosul sufletesc al credincioșilor cari merg la Mănăstire. Ediția Tipografiei A. Todoran. Prețul 10 Lei.
- Nr. 9. *Acatistul Maicii Domnului*, ce să cântă în Sâmbăta a V-a din marele Post. Editura Librăriei Diecezene. — Prețul 10 Lei.
- Nr. 10. *Maica Domnului dela Sfânta Mănăstire din Nicula*. Evlavia cătră Născătoarea de Dumnezeu. Istoria Icoanei plângătoare și făcătoare de minuni dela Nicula. Prețul 20 Lei.
- Nr. 11. *Minunile Maicii Domnului*. — Prețul 10 Lei.

SERIA III. PENTRU PREOȚII-PĂSTORI SUFLETEȘTI.

- Nr. 1. *Manual de Cateheze practice*, pentru învățământul Religiei în clasele I și II din școala primară. Vol. I. Lecții metodice (18 lecții pentru trimestrul I al anului școlar, 176 pagini în 8-o, prețul 50 Lei.
- Nr. 2. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. II. pentru trimestrul II (27 lecții practice) 184 pagini, prețul 60 Lei.
- Nr. 3. *Manual de Cateheze practice etc.* Vol. III pentru trimestrul III (15 lecții practice) 120 pagini, prețul 40 Lei.

La comande separate — să se adaugă și porto postal, la broșurile mici — câte 2 Lei de exemplar, iar la cele mai mari câte 10 Lei.